

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-222/24-1

Sprawa C-222/24

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

22 marca 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (Szwecja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

12 marca 2024 r.

Strona wnosząca odwołanie:

Naturvårdsverket

Druga strona postępowania:

IC

[...]

PRZEDMIOT SPRAWY

Odzysk na podstawie rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów; wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

ZASKARŻONE ORZECZENIE

Wyrok Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen (sądu pierwszej instancji w Nacka, sądu ds. nieruchomości i środowiska) z dnia 6 maja 2022 r. [...]

[...]

Po przedłożeniu sprawozdania Mark- och miljööverdomstolen (sąd apelacyjny ds. nieruchomości i środowiska) wydał następujące

POSTANOWIENIE [...]

1. Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE zostanie skierowany do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z załączonym wnioskiem o wydanie takiego orzeczenia [...].

2. Postępowanie zostaje zawieszono do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

[...]

WNIOSEK O WYDANIE ORZECZENIA W TRYBIE PREJUDYCJALNYM

Sąd odsyłający

Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (sąd apelacyjny w Sztokholmie, sąd apelacyjny ds. nieruchomości i środowiska)

[...]

Uczestnicy postępowania głównego

Strona wnosząca odwołanie: Naturvårdsverket (szwedzki urząd ds. ochrony środowiska, zwany dalej „Naturvårdsverket”) [...] Sztokholm

Druga strona postępowania: IC [...]

Wprowadzenie

- 1 W dniu 25 listopada 2021 r. władze niemieckie skontrolowały zawartość kontenera znajdującego się w drodze ze Szwecji do Konga. Kontrola miała miejsce w Niemczech. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez władze niemieckie kontener zawierał pojazd, który został uznany za będący w ogólnie złym stanie, z uszkodzeniami w postaci wgnieceń, zadrapań, rdzy i połamanych części. Kontener zawierał również m.in. sofę, krzesła, dywany, ubrania, zabawki i drobne przedmioty elektroniczne. Władze niemieckie podejrzewały, że zawartości mogą być odpadami, ponieważ niektóre przedmioty wykazywały narośl pleśni i silne oznaki zużycia.

- 2 Władze niemieckie zakazały dalszego przemieszczania kontenera w związku z podejrzeniem nielegalnego przemieszczania odpadów w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1013/2006¹ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie przemieszczania odpadów”). Władze niemieckie zwróciły się również do Naturvårdsverket, jako właściwego organu w Szwecji, o zapewnienie, że zawartość kontenera zostanie zabrana z powrotem do Szwecji i unieszkodliwiona w sposób akceptowalny dla środowiska. Naturvårdsverket zgodził się z oceną władz niemieckich, że był to transport odpadów i że był on nielegalny w rozumieniu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów. Wynika to z okoliczności, że przemieszczanie odpadów i odpadów niebezpiecznych ze Szwecji do Konga jest zabronione, a w każdym razie podlega wymogowi pisemnego zgłoszenia i zgody przed dokonaniem przemieszczenia.
- 3 Naturvårdsverket skontaktował się z IC, który został podany jako nadawca w dokumentach przewozowych dotyczących kontenera. Dano mu możliwość samodzielnego zabrania zawartości kontenera z powrotem do Szwecji. IC poinformował Naturvårdsverket, że nie stać go na opłacenie transportu zawartości kontenera z Niemiec do Szwecji i poprosił Naturvårdsverket o pomoc w transporcie.
- 4 Naturvårdsverket zwrócił się również do IC o przedstawienie dowodów wskazujących, że odpady po odzysku mogą być składowane i przetwarzane w sposób akceptowalny z punktu widzenia środowiska i zdrowia przez osobę posiadającą zezwolenia lub która złożyła zgłoszenia wymagane w tym zakresie zgodnie z prawem szwedzkim. IC kontaktował się następnie kilkakrotnie z Naturvårdsverket i wyraził chęć otrzymania z powrotem zawartości zatrzymanego kontenera. Naturvårdsverket nie uznał za jasne, w jaki sposób IC zamierzał postąpić z zawartością kontenera, poza tym, że zamierzał ją następnie przepakować i ponownie wywieźć do Konga.
- 5 Naturvårdsverket zdecydował następnie, że zawartość kontenera powinna zostać zwrócona do Szwecji i unieszkodliwiona oraz poddana odzyskowi w sposób akceptowalny dla środowiska za pośrednictwem Naturvårdsverket. IC wniósł odwołanie od decyzji do Nacka tingsrätt, Mark- och miljöödomstolen (sądu pierwszej instancji w Nacka, sądu ds. nieruchomości i środowiska). Sąd ds. nieruchomości i środowiska uchylił decyzję w zakresie, w jakim odnosi się ona do zawartości przedmiotowego kontenera, która miała zostać unieszkodliwiona za pośrednictwem Naturvårdsverket. W uzasadnieniu wyroku stwierdzono, że decyzja pociągała za sobą ograniczenie ochrony własności, które nie miało podstawy prawnej. Naturvårdsverket złożył odwołanie od wyroku do Svea hovrätt, Mark- och miljöverdomstolen (sądu apelacyjnego w Sztokholmie, sądu apelacyjnego ds. nieruchomości i o środowiska) [...]. Kwestią rozpatrywaną przez sąd apelacyjny ds. nieruchomości i środowiska jest to, czy rozporządzenie

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów.

w sprawie przemieszczania odpadów przyznaje Naturvårdsverket prawo do poddani odzyskowi odebranej zawartości kontenera.

Sprawa przed Naturvårdsverket

- 6 W dniu 15 lutego 2022 r. Naturvårdsverket zdecydował między innymi, że zawartość kontenera BEAU 5951020 powinna zostać zwrócona do Szwecji i poddana odzyskowi w sposób akceptowalny dla środowiska za pośrednictwem Naturvårdsverket zgodnie z art. 24 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów. W decyzji stwierdzono również, że zwrotu kosztów poniesionych przez Naturvårdsverket w związku z odbiorem odpadów i poddaniem ich odzyskowi zażąda się od IC zgodnie z art. 25 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów.
- 7 W uzasadnieniu decyzji stwierdzono, że odpady miały zostać przemieszczone do Konga z naruszeniem zakazu wywozu określonego w art. 36 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów i w rozporządzeniu (WE) nr 1418/2007², jak również, że nie dokonano zgłoszenia ani nie została udzielona pisemna zgoda. Ponieważ IC był nadawcą kontenera, został uznany za zgłaszającego na mocy rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów. W decyzji stwierdzono również, że miał on możliwość samodzielnego odebrania zawartości kontenera, ale nie zdecydował się na to. Nie przedstawił również żadnych dowodów na okoliczność, że będzie w stanie unieszkodliwić odpady po ich odebraniu w sposób akceptowalny dla środowiska i zdrowia. W związku z tym Naturvårdsverket uznał, że nie można uznać za możliwe, aby IC odebrał lub unieszkodliwił odpady znajdujące się w kontenerze.
- 8 Zanim zawartość kontenera miała zostać zabrana z powrotem do Szwecji, Naturvårdsverket sporządził zgłoszenie zgodnie z art. 24 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, podając Naturvårdsverket jako zgłaszającego i osobę odpowiedzialną za przemieszczanie. Jako odbiorcę odpadów wskazano autoryzowaną instalację do odbioru odpadów w Szwecji. Stwierdzono również, że odpady zostaną przekazane do odzysku. Zgłoszenie zostało zatwierdzone przez właściwy organ w Niemczech.
- 9 Zawartość kontenera została następnie przewieziona z powrotem do Szwecji do instalacji odbiorczej wskazanej w zgłoszeniu. Odebrane towary zostały posortowane według frakcji, a następnie skontrolowane przez organ nadzorczy [Länsstyrelsen i Stockholms län (rada okręgu w Sztokholmie)], który uznał je za odpady zmieszane, z których część stanowiła odpady niebezpieczne. Organ nadzorczy zgodził się z oceną władz niemieckich i Naturvårdsverket, że sprawa

² Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów.

dotyczyła niedozwolonego przemieszczania odpadów i że odpady powinny zostać odzyskane. Odpady są obecnie przechowywane w punkcie odbioru w imieniu Naturvårdsverket.

Postępowanie przed sądem ds. nieruchomości i środowiska, sądem pierwszej instancji w Nacka

- 10 IC wniósł skargę na decyzję Naturvårdsverket do sądu pierwszej instancji w Nacka, sądu ds. nieruchomości i środowiska. Sąd stwierdził, że jedynym sposobem na zrozumienie decyzji Naturvårdsverket było to, że oznaczała ona, że własność IC miała zostać mu odebrana i poddana odzyskowi. Sąd uznał, że decyzja, w zakresie, w jakim dotyczyła odzysku zawartości odebranej przesyłki, wiązała się z ograniczeniem podstawowego prawa do ochrony własności na mocy między innymi konwencji o ochronie praw człowieka a zatem wymagana była wyraźna podstawa prawna dla tej procedury. Sąd uznał ponadto, że brzmienie przepisów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów nie stanowi podstawy do podjęcia przez Naturvårdsverket, wbrew woli IC, decyzji o poddaniu jego mienia odzyskowi po jego powrocie do Szwecji. Oparcie takiego ograniczenia ochrony własności na systemie przepisów proceduralnych rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów również nie wydawało się sądowi możliwe do zaakceptowania. Uchylił on zatem decyzję Naturvårdsverket w zakresie, w jakim stanowiła ona, że zawartość przedmiotowego kontenera ma zostać unieszkodliwiona i poddana odzyskowi.

Postępowanie przed sądem apelacyjnym w Sztokholmie, sądem apelacyjnym ds. nieruchomości i środowiska

- 11 Naturvårdsverket złożył obecnie odwołanie od wyroku sądu ds. gruntów i środowiska do sądu apelacyjnego w Sztokholmie, sądu apelacyjnego ds. nieruchomości i środowiska, twierdząc, że decyzja Naturvårdsverket powinna zostać utrzymana w mocy. Naturvårdsverket zwrócił się również do Mark- och miljödomstolen o zwrócenie się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanego dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”) z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie wykładni niektórych przepisów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów. IC sprzeciwił się wszelkim zmianom wyroku wydanego przez Mark- och miljödomstolen.
- 12 Naturvårdsverket twierdzi w skrócie, co następuje. Trudno dostrzec, w jaki sposób system transgranicznego przemieszczania odpadów, a także odzysku nielegalnie przemieszczanych transgranicznie odpadów, ma funkcjonować, jeżeli właściwy organ odbierający odpady nie jest uprawniony do zapewnienia, aby odebrane odpady zostały poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu. Zdaniem Naturvårdsverket istnieje ku temu podstawa prawna w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów. Odbiór nielegalnej przesyłki odpadów również stanowi transgraniczne przemieszczanie odpadów. W przypadku odbioru zgodnie z art. 24 ust. 2 lit. a), b) lub c) rozporządzenia w sprawie przemieszczania

odpadów konieczne jest, zgodnie z akapitem trzecim tego ustępu, sporządzenie nowego zgłoszenia przemieszczenia z powrotem do państwa wysyłki z państwa, w którym przesyłka została zatrzymana. Zgodnie z art. 4 pkt 6 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, zgłoszenie obejmuje przemieszczanie odpadów od pierwszego miejsca wysyłki, w tym ich przejściowy lub ostateczny odzysk albo unieszkodliwianie. Zgłoszenie musi obejmować między innymi nadawcę, odbiorcę, zakład przetwarzania i procedurę przetwarzania. Zdaniem Naturvårdsverket zakłada się zatem, że to, co jest odbierane, jest odpadem i że odpady są odbierane w celu odzysku lub unieszkodliwienia. Naturvårdsverket, jako właściwy organ, jest zobowiązany do przestrzegania procedury określonej w rozporządzeniu Unii. Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że IC jest w stanie unieszkodliwić odpady znajdujące się w przesyłce w sposób akceptowalny dla środowiska i zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi o gospodarowaniu odpadami. Z tego powodu nie można uznać, że Naturvårdsverket, jako właściwy organ, organ nadzorczy i posiadacz odpadów, może zwrócić IC odpady znajdujące się w przesyłce. Jeżeli art. 24 ust. 2 lit. a) - c) rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów należy interpretować i stosować w sposób określony przez sąd ds. nieruchomości i środowiska, to wówczas art. 24 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów mógłby stanowić podstawę prawną dla organu wysyłki do poddania odpadów odzyskowi w kraju wysyłki, w przypadku gdy nie można uznać, że eksporter jest w stanie odpowiednio postępować z odpadami po ich odebraniu. W takich sytuacjach właściwy organ wysyłki, w tym przypadku Naturvårdsverket, musi być odpowiedzialny za zapewnienie, że odpady zostaną zagospodarowane i poddane odzyskowi, jako właściwy organ, organ nadzorczy, posiadacz odpadów i zgłaszający przemieszczenie odpadów.

- 13 IC twierdzi w sprawie skrócie, co następuje. Wszystkie przedmioty w odebranej przesyłce zwrotnej są w dobrym stanie. Istnieją pokwitowania. Przedmioty zostały zakupione w różnych sklepach z używaną odzieżą, a także za pośrednictwem ogłoszeń internetowych. Pojazdy są w dobrym stanie i przeszły badanie przydatności do ruchu drogowego. Niektóre przedmioty mogły zostać nieprawidłowo zapakowane, ale nie są przeznaczone do poddania odzyskowi. Nie rozumie, dlaczego przedmioty mają zostać poddane odzyskowi. Chce jak najszybciej otrzymać z powrotem swoje przedmioty, aby je spakować, a następnie wysłać do Afryki, aby pomóc dzieciom mieszkającym w sierocińcach i rodzinom żyjącym w ubóstwie. Zainwestował on zarówno pieniądze, jak i wysiłek w nabycie i zapakowanie przedmiotów do kontenera.

Przepisy prawa Unii Europejskiej

Rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów

- 14 Rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów ma zastosowanie m.in. do przemieszczania odpadów wywożonych ze Wspólnoty do państw trzecich lub

przewożonych w ramach tranzytu przez terytorium Wspólnoty, na trasie z oraz do państw trzecich (zob. art. 1 ust. 2).

- 15 W przypadku przemieszczeń pochodzących z państwa członkowskiego, zgłaszający oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną podlegającą jurysdykcji tego państwa członkowskiego, która zamierza dokonać przemieszczenia odpadów lub zlecić takie przemieszczanie i na której ciąży obowiązek zgłoszenia, zgodnie z przyjętym wykazem (zob. art. 2 pkt 15).
- 16 Właściwym organem w przypadku państw członkowskich jest organ wyznaczony przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 53 (zob. art. 2 pkt 18).
- 17 Przemieszczanie oznacza m.in. transport odpadów przeznaczonych do odzysku lub unieszkodliwienia, który jest planowany lub odbywa się z jednego państwa do drugiego lub z państwa do krajów i terytoriów zamorskich lub innych obszarów podlegających ochronie tego państwa (zob. art. 2 pkt 34).
- 18 Nielegalne przemieszczanie oznacza m.in. przemieszczanie odpadów dokonane bez zgłoszenia go wszystkim zainteresowanym właściwym organom, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie przemieszczania odpadów, bez zgody zainteresowanych właściwych organów, zgodnie z tym rozporządzeniem, w sposób, który nie jest zgodny z określonym w dokumencie zgłoszeniowym lub w dokumentach przesyłania; lub w sposób, który prowadzi do odzysku lub unieszkodliwiania niezgodnego z przepisami wspólnotowymi lub międzynarodowymi (zob. art. 2 pkt 35).
- 19 Procedurze uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody określonej w przepisach tytułu II rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów podlegają przemieszczenia odpadów jeżeli mają być poddane procesom unieszkodliwiania lub odzysku (zob. art. 3 ust. 1).
- 20 Przy dokonywaniu zgłoszenia zgłaszający zobowiązany jest wypełnić dokument zgłoszeniowy (załącznik IA rozporządzenia) oraz, w stosownych przypadkach, dokument przesyłania (załącznik IB rozporządzenia) (zob. art. 4 pkt 1). Zgłoszenie obejmuje przemieszczanie odpadów od pierwszego miejsca wysyłki, w tym ich przejściowy lub ostateczny odzysk albo unieszkodliwianie (zob. art. 4 pkt 6).
- 21 Rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów ustanawia obowiązek odbioru w pewnych określonych sytuacjach (zob. rozdział 4). W odniesieniu do odbioru w przypadku, gdy przemieszczanie jest nielegalne, art. 24 ust. 2 akapit pierwszy stanowi, że jeżeli odpowiedzialność za nielegalne przemieszczanie ponosi zgłaszający, właściwy organ wysyłki zapewnia, że przedmiotowe odpady zostaną:
  - a) odebrane przez podmiot, który faktycznie dokonał zgłoszenia; lub, jeżeli nie dokonano zgłoszenia;

- b) odebrane przez podmiot zobowiązany do dokonania zgłoszenia; lub, jeżeli jest to niewykonalne;
- c) odebrane przez właściwy organ wysyłki albo przez osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu; lub, jeżeli to niewykonalne;
- d) poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w inny sposób w państwie przeznaczenia lub wysyłki przez właściwy organ wysyłki albo przez osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu; lub, jeżeli jest to niewykonalne;
- e) poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu w inny sposób w innym państwie przez właściwy organ wysyłki albo przez osobę fizyczną lub prawną działającą w jego imieniu, jeżeli wszystkie zainteresowane właściwe organy wyrażą na to zgodę.

W przypadku odbioru określonego w lit. a), b) i c) należy sporządzić nowe zgłoszenie, chyba że właściwe organy zgodnie uznają za wystarczający uzasadniony wniosek początkowego właściwego organu wysyłki (zob. art. 24 ust. 2 akapit trzeci). Nowe zgłoszenie sporządza podmiot lub organ określony w lit. a), b), c) według określonego tam porządku (zob. art. 24 ust. 2 akapit czwarty).

- 22 W odniesieniu do braku porozumienia w kwestiach klasyfikacji, jeżeli właściwe organy wysyłki i miejsca przeznaczenia nie mogą dojść do porozumienia w zakresie zaklasyfikowania przedmiotu przemieszczenia jako odpadów lub nie, traktuje się go tak, jakby stanowił odpady. Przepis ten nie narusza uprawnień państwa przeznaczenia do traktowania przedmiotu przemieszczenia po jego dotarciu na miejsce zgodnie z przepisami krajowymi, pod warunkiem ich zgodności z prawem wspólnotowym i międzynarodowym (zob. art. 28).
- 23 Państwa członkowskie ustanawiają przepisy przewidujące sankcje za naruszanie przepisów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów oraz podejmują wszelkie niezbędne środki, by zapewnić ich stosowanie (zob. art. 50 ust. 1).

Europejska Konwencja o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

- 24 Artykuł 1 Protokołu dodatkowego do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „konwencją o ochronie praw człowieka”) stanowi, że każda osoba fizyczna i prawna ma prawo do poszanowania swego mienia. Nikt nie może być pozbawiony swojej własności, chyba że w interesie publicznym i na warunkach przewidzianych przez ustawę oraz zgodnie z podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego. Powyższe postanowienia nie będą jednak w żaden sposób naruszać prawa Państwa do wydawania takich ustaw, jakie uzna za konieczne dla uregulowania sposobu korzystania z własności zgodnie z interesem powszechnym lub w celu zapewnienia uiszczania podatków bądź innych należności lub kar pieniężnych.

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej

- 25 Zgodnie z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej [...] każdy ma prawo do władania, używania, rozporządzania i przekazania w drodze spadku mienia nabytego zgodnie z prawem. Nikt nie może być pozbawiony swojej własności, chyba że w interesie publicznym, w przypadkach i na warunkach przewidzianych w ustawie, za słusznym odszkodowaniem za jej utratę wypłaconym we właściwym terminie. Korzystanie z mienia może podlegać regulacji ustawowej w zakresie, w jakim jest to konieczne ze względu na interes ogólny.

Przepisy prawa szwedzkiego

- 26 Naturvårdsverket jest właściwym organem w rozumieniu art. 53 i korespondentem w rozumieniu art. 54 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów {zob. rozdział 8, § 2 Avfallsförordningen [2020:614] (rozporządzenie w sprawie odpadów) [2020:614]; zwane dalej „Avfallsförordningen”}. Naturvårdsverket jest odpowiedzialny za nadzór na podstawie Miljöbalken (kodeksu ochrony środowiska; zwanego dalej „Miljöbalken”) w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów w sprawach, w których jest właściwym organem {zob. rozdział 2 pkt 24 Miljö tillsynsförordningen (rozporządzenia w sprawie nadzoru nad środowiskiem) [2011:13]; zwanego dalej „Miljö tillsynsförordningen”}.
- 27 Jeżeli Naturvårdsverket, jako właściwy organ, poweźmie wiadomość o sprawie dotyczącej przemieszczania odpadów objętych rozporządzeniem w sprawie przemieszczania odpadów lub zajmie się taką sprawą, musi poinformować o tym zainteresowaną radę okręgu i zainteresowaną komisję gminną, który wykonuje zadania w dziedzinie ochrony zdrowia i środowiska (zob. rozdział 8, § 3 Avfallsförordningen). W odniesieniu do przemieszczania odpadów podlegających przepisom rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, niektóre określone rady okręgowe są również odpowiedzialne za nadzór w niektórych okręgach. Pełniąc rolę nadzorczą, rada okręgu zobowiązana jest współpracować z innymi zainteresowanymi radami okręgów oraz ze strażą przybrzeżną, policją i służbą celną (zob. rozdział 2, § 28a Miljö tillsynsförordningen). Ponadto każda gmina sprawuje, za pośrednictwem swoich komisji, nadzór w obrębie gminy m.in. nad gospodarką odpadami na mocy rozdziału 15 Miljöbalken (zob. rozdział 26, § 3 Miljöbalken).
- 28 Organ nadzorczy ma możliwość decydowania w indywidualnych przypadkach o nakazach niezbędnych do wykonania rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów (zob. rozdział 26, § 9 Miljöbalken, a także rozdział 1, § 4 i rozdział 19, § 10 Miljö tillsynsförordningen). Zgodnie z pracami przygotowawczymi, taki nakaz może na przykład dotyczyć zakazu wywozu lub nakazu przedłożenia odpowiednich informacji, takich jak przedstawienie

dowodów wymaganych na mocy rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów lub potrzebnych do oceny legalności przemieszczenia [...].

- 29 Organ nadzorczy może podjąć decyzję o zatrzymaniu lub unieszkodliwieniu odpadów, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia przestrzegania zakazu określonego w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów lub zgodności z nakazem wydanym na jego podstawie (zob. rozdział 26, § 13b Miljöbalken).
- 30 Nielegalne przemieszczanie odpadów podlega karze grzywny lub karze pozbawienia wolności do dwóch lat dla każdego, kto umyślnie lub przez zaniedbanie wysłał odpady z naruszeniem artykułów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, które są istotne w niniejszej sprawie (zob. rozdział 29, § 4a Miljöbalken). W przypadku niektórych naruszeń rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów może być wymagana opłata karna {zob. rozdział 11, § 1–7 Förordning [2012:259] om miljösanktionsavgifter (rozporządzenie [2012:259] w sprawie opłat karnych za korzystanie ze środowiska)}.
- 31 Odpady mogą zostać zajęte przez policję lub prokuraturę w okolicznościach określonych w rozdziale 27 Rättegångsbalken (kodeksu postępowania sądowego; zwanym dalej „Rättegångsbalken”). Odpady, które zostały zajęte, mogą zostać uznane za podlegające przepadkowi w następstwie postępowania sądowego, chyba że jest to oczywiście nieuzasadnione, a mienie było przedmiotem przestępstwa, na przykład zgodnie z rozdziałem 29, § 4a Miljöbalken (zob. rozdział 29, § 12 Miljöbalken). Organ, który składował odpady, co do których można zasadnie przyjąć, że uległy przepadkowi na mocy rozdziału 29, § 12 Miljöbalken i zostały zajęte na mocy rozdziału 27 Rättegångsbalken, może (1) niezwłocznie zlecić sprzedaż odpadów, jeżeli istnieje ryzyko, że odpady zostaną zniszczone podczas składowania, składowanie pociąga za sobą nadmierne koszty lub istnieją inne szczególne powody, oraz (2) zniszczyć odpady, jeśli nie można ich sprzedać lub jeśli można założyć, że zostaną one wykorzystane do celów przestępczych lub w inny sposób nie nadają się do sprzedaży (zob. rozdział 29, § 12a Miljöbalken).

Konieczność uzyskania orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 32 W niniejszej sprawie pojawia się pytanie, czy właściwy organ wysyłki, po dokonaniu odbioru nielegalnego przemieszczenia odpadów na podstawie art. 24 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów oraz zgłoszenia, które zgodnie z akapitami trzecim i czwartym tego artykułu powinno poprzedzać taki odbiór, jest on następnie uznawany za posiadacza odpadów i zgodnie z tym rozporządzeniem może/musi również poddać odzyskowi lub unieszkodliwić odpady pomimo sprzeciwu pierwotnego nadawcy.
- 33 Jeżeli organ wysyłki ma w takiej sytuacji prawo do odzysku lub unieszkodliwienia odpadów, powstaje również pytanie, czy takie prawo jest zgodne z ochroną własności, ponieważ art. 24 ust. 2 lit. c) nie stanowi wyraźnie,

że właściciel odpadów może zostać pozbawiony prawa do swojej własności w następstwie odbioru.

- 34 Podsumowując, sąd apelacyjny ds. nieruchomości i środowiska uważa, że nie jest jasne lub nie zostało wyjaśnione, w jaki sposób art. 24 ust. 2 ma być stosowany w przypadku takim jak niniejszy. Aby wydać wyrok w przedmiotowej sprawie, sąd apelacyjny ds. nieruchomości i środowiska potrzebuje odpowiedzi na pytania interpretacyjne przedstawione poniżej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 35 Sąd apelacyjny ds. nieruchomości i środowiska zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z następującymi pytaniami prejudycjalnymi.

1. Czy odbiór na podstawie art. 24 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów obejmuje wymóg czy możliwość poddania odzyskowi lub unieszkodliwieniu odpadów przez organ wysyłki po ich odebraniu, w przypadku gdy dla przemieszczenia powrotnego sporządzono dokument zgłoszenia i dokument przesyłania określający sposób postępowania z odpadami w kraju przeznaczenia?

2. W jakich okolicznościach art. 24 ust. 2 lit. d) może być zastosowany przez organ wysyłki w celu poddania odzyskowi lub unieszkodliwieniu w państwie wysyłki odpadów pochodzących z nielegalnego przemieszczania odpadów? W jaki sposób lit. d) odnosi się do lit. c), na przykład czy odbiór i odzysk/unieszkodliwienie mogą być dokonane zgodnie z lit. c) i d) łącznie, czy też zastosowanie jednej litery wymaga, aby procedura na mocy bezpośrednio poprzedzającej litery nie była możliwa?

3. Jeżeli art. 24 ust. 2 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów można interpretować w ten sposób, że po odbiorze organ wysyłki posiada ostateczne uprawnienia do rozporządzania odpadami, nawet jeżeli pierwotny nadawca chce je otrzymać z powrotem, to czy taka wykładnia jest zgodna z ochroną własności na podstawie art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 Protokołu dodatkowego do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?